

Hukeikat - het derde gedicht over Dicky

In deze heuvels zijn zelfs de olieboortoren
al een herinnering. Hier viel Dicky
die vier jaar ouder was dan ik en voor mij als een vader
in tijden van nood en ellende. Nu ben ik
veertig jaar ouder na hij, ik herinner me hem
als een jonge zoon, en ik de vader, oud en in rouw.

En jullie, die alleen gezichten onthouden,
vergeet niet de uitgestoken armen
en de licht rennende voeten
en de woorden.

Onthoud dat zelfs de weg naar de verschrikkelijkste gevechten
langs tuinen leidt en langs ramen
en spelende kinderen en een blaffende hond.

Onthoud dat en herinner de gevallen vrucht
aan de bladeren en de tak,
herinner de harde dorens eraan
dat ze zacht en groen waren in het voorjaar
en vergeet niet dat ook de vuist
eens een open hand was met vingers.